

Els diversos racons de la Masia de Can Banyadó acullen constantment durant aquest cap de setman actuacions de ballarines, joglars i malabars. / G.V.

Badalona mira enrere uns quants segles i omple el Banyadó de joglars i cavallers

La Masia de Can Banyadó és l'escenari fins avui al vespre la tercera Festa Medieval de Sant Jordi

GUILLEM VIDAL / Badalona

● Amb un gran èxit de participació, la Masia de Can Banyadó acull aquest cap de setmana un considerable nombre de

cavallers que passen amb supèrbia dalt dels cavalls, un munt de joglars disposats a contar alguna indiscreta rondalla i precioses damiselles que passen pels racons del Banyadó. Qui va amb texans

i samarreta és, de fet, el qui es fa veure, ja que, per tercer any consecutiu, els veïns de Banyadó, Can Mercader i Iris Sol Casagemes han convertit la masia en un genuí poble medieval. Avui, a dos

quarts de vuit d'aquest vespre, es matarà el Drac, i els Diablers de Badalona posaran amb un correfoc el fi de festa. I aleshores, només aleshores, els nobles Banyadó i els seus súbdits tornaran al segle XXI.

Després d'un matí en què el poble del Banyadó i la resta de badalonins van passejar pel mercat medieval i van contemplar atònits un aplec de titelles, xanques i malabars, a la Masia va prendre-hi la paraula Antoni Banyadó, honorable descendent de Bernat de Banyadó: «Fins i tot a aquesta terra, als voltants de Banyadó, diu que hi mana una senyora, si abans manava un senyor! I és que en Blanch, que era el baró, s'ha desfet de l'armadura, però no ha anat a cap cantó!» El tal Antoni, que recorda vagament un periodista badaloní que fa de corresponçal a Islàndia en un programa de TV3, va fer el pregó d'una III Festa Medieval que està acollint un gran nombre de cavallers i da-

mes de Badalona, i que, gràcies al gran esforç dels veïns, compta amb una excel·lent munició de banderoles i altres guarniments.

Antoni de Banyadó també va aprofitar el pregó per animar els més joves a visitar la gran masia: «A veure si això s'arranja i la

masia es revifa i torna a semblar una granja i no pas aquesta tifa! Molta llum i molt de ferro i molt de disseny modern, però

aquí falta, si no m'erro, que hi vingui més jovent!» La festa havia començat. Aleshores només calia perdre's pel Banyadó més

medieval: un mossèn que venia secallones i llonganisses, una dama que s'oferia a fer trenes i un parell de joglars que interpretaven amb guitarra i mandolina l'immortal «Paff era un drac màgic que vivia al fons del mar...». Es van entregar, de la mà d'un jurat presidit per Mateu Rotger, els premis dels Jocs Florals, atorgats als més menuts que havien presentat una poesia d'ambientació medieval. I després d'unes bones ballarugues del Drac Trempat, la Coral de Banyadó va començar a cantar.

Avui, els Contacontes explicaran velles camàndules, es disputarà una gegantesca partida d'escacs, arribarà el Drac de Sant Jordi i hi haurà un ball de gegants.

Un gustós sopar per llepar-se'n els dits

G. V. / Badalona

● Uns 350 cavallers i damiselles van assistir ahir al sopar medieval de la Festa, un dels punts culminants d'aquestes jornades centrades en l'edat mitjana. Els veïns que durant tant de temps han cosit els seus vestits medievals van poder lluir-los en un sopar que tenia un menú exquisit: espatlla de vedella rostida, cargolada amb favetes, ales de pollastre a la provençal, caldereta de magre amb pebrots, tortells de botifarra amb rovellons... de postres hi havia mel i mató, diverses melmelades, tor-

tells, pa de pessic, fruita seca, figues i dàtils, unces de xocolata... un menú realment fantàstic però increïblement difícil de ser cruspit tal com ho solien fer uns quants segles enrere: sense coberts! El gran viatge pel túnel del temps que s'està realitzant durant aquest cap de setmana a la masia de Can Banyadó va ser per a molts, en aquest punt de les jornades, una obligada parada i algú va recórrer a la forquilla i el ganivet. Els més genuïns, però, no van tenir cap problema a continuar vivint a fons l'esperit medieval i van fer servir els dits. Els

vestits que tants maldecaps els havien provocat darrerament, però, en van sortir perjudicats.

Durant el sopar es van veure actuacions de joglars, malabaristes i ballarines i ja a la mitjanit tota aquesta trepa de descendents dels respectables Banyadó, i altres benvinguts, van ballar amb Xarop de Canya. La matinada medieval va ser l'hora de les bruixes, l'hora també d'anar a dormir en un llit, si és possible del segle XXI, i tornar-hi l'endemà. A veure si aquests mercats medievals tenen alguna estranya poció per a la resaca.